

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 5T/111/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116011948
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marián Polaček
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8116011948.18

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudca Mgr. Marián Polaček na hlavnom pojednávaní konanom v zmysle § 349 ods. 1 Trestného poriadku dňa 2. augusta 2021 v Prešove, takto

rozhodol:

obž. H.. A. Q.,

nar. XX.X.XXXX B. S., trvale bytom B. Š., S.. K.J. Č.. XX/XXXX, t.č. v mieste bydliska,

je vinná, že

dňa 30.03.2016 v čase o 10.20 hod. v V., viedla po ulici Q. v smere do centra mesta osobné motorové vozidlo značky V. A. V.-XXX A., kde pred križovatkou s ulicou V. nedala prednosť chodcovi U. Q., nar. XX.XX.XXXX, prechádzajúcemu cez priechod pre chodcov z ľavej strany v smere jazdy vozidla, v dôsledku čoho došlo ku zrážke chodca, ktorý utrpel pomliaždenie driekovo-křížovej oblasti, pomliaždenie ľavého predkolenia a päty, povrchové poranenie vlasatej kože v záhlaví a povrchové poranenie V. prsta pravej ruky s dobou liečenia od 30.3. do 28.04.2016. Obvinená porušila ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke,

teda

inému z nedbanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona, čím spáchala

prečin ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za to jej súd ukladá:

Podľa § 158 Trestného zákona, za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, pri prevahe pohľadujúcich okolností podľa § 36 písm. j) Trestného zákona a nezistenia priťažujúcich okolností podľa § 37 Trestného zákona a za použitia § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 250,- (dvestopäťdesiat) Eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona jej súd ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) mesiace.

odôvodnenie:

Na obžalovanú H.. A. Q. bola podaná obžaloba pre prečin ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 30.03.2016 v čase o 10.20 hod. v V., viedla po ulici Q. v smere do centra mesta osobné motorové vozidlo značky V. A. V.-XXX A., kde pred križovatkou s ulicou V. nedala prednosť chodcovi U. Q., nar. XX.XX.XXXX, prechádzajúcemu cez priechod pre chodcov z ľavej strany v smere jazdy vozidla, v dôsledku čoho došlo ku zrážke chodca, ktorý utrpel pomliaždenie driekovo-križovej oblasti, pomliaždenie ľavého predkolenia a päty, povrchové poranenie vlasatej kože v záhlaví a povrchové poranenie V. prsta pravej ruky s dobou liečenia od 30.3. do 28.04.2016. Obvinená porušila ustanovenie § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke.

Uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6To/34/2019 zo dňa 31.7.2019 bol rozsudok Okresného súdu v Prešove sp. zn. 5T/111/2016 zo dňa 25.1.2019 zrušený a súd mal pribrať príslušného znalca z odboru zdravotníctva, za účelom zistenia doby sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného.

Na hlavnom pojednávaní obž. H.. A. Q. vyhlásila, že je nevinná, následne bolo vykonané dokazovanie.

Obžalovaná H.. A. Q. na hlavnom pojednávaní uviedla, že v tej dobe išla sama v aute po V. ulici smerom na Q. T., pričom vedľa sporiteľne zabočila doprava (W. W.) a to preto, že potrebovala ísť do sporiteľne. Následne chcela odbočiť hneď vpravo na parkovisko sporiteľne ktoré je vo vzdialenosti asi 30 metrov. Keď vychádzala na Q. ulicu v odbočovacom pruhu pred B. smerom na V. ulicu stáli tri autá za sebou. Prvé auto stálo na prechode, pričom auto bolo zhruba také vysoké ako jej auto (nejaké vyššie terénne auto), pričom tieto autá mali tmavé sklá. Preto, že tam bolo veľa áut a bolo to hneď za odbočkou, za ňou bol prechod, išla pomaličky, aj keď sa nepozerala na tachometer, ale asi 20 km rýchlosťou. Keď bola na prechode a jej auto bolo vedľa toho auta, ktoré stálo v odbočovacom pruhu na prechode keď prechádzala okolo neho, z boku (z ľavej strany z jej pohľadu) jej vyšiel chodec a v podstate, kým stihli obaja zareagovať, tak ho zrazila ľavou, prednou bočnou stranou vozidla, kde je blatník, toho vyhodilo na kapotu a aktovkou s prackami jej rozbil čelné sklo. Ďalej k tejto časti výpovede uviedla, že chodca videla až v dobe nárazu. Zostala stáť na mieste. Nemala ani brzdnú dráhu keďže jej rýchlosť bola nízka, čo jej povedal aj policajt, okamžite na to reagovala (v tej dobe nemohla inakšie reagovať) videla, ako sa jej pomaly zošuchol preč z kapoty rovno pred auto, v tej dobe už stála. Bolo jej ľúto čo sa stalo, ale nemohla to nijako ovplyvniť, chodca vôbec nevidela, že chodec, ide popred auto na prechode, v tej dobe už bola skoro celým autom na prechode, keď sa to stalo.

Ďalej k tomu uviedla, že hneď po obede volala do nemocnice na oddelenie a zisťovala si, že či je chodec zranený alebo nie. Aj keď záchranári hovorili, že má pohmoždeniny, že nie je vážne zranený. Chodcovi ponúkli finančné vyrovnanie vo výške 1.300,- € a má na to papier, že mu to dali. K záznamu o dopravnej nehode č.l. 25-26 zo dňa 30.3.2016 o 14.38, potvrdila, že podpisy na tomto zázname pod bodom 3 na druhej strane a 6 sú jej. Ohľadom dopravných značiek uviedla, že predtým je hlavná cesta, potom zákaz stáť a je tam prechod, ale či ten prechod má značku, to nevedela uviesť. Na záver potom uviedla, že nepredpokladala, že po prechode pôjde chodec.

Svedok a poškodený U. Q. vo svojej výpovedi uviedol, že v ten deň prechádzal cez prechod pre chodcov smerom k W. W., kde mal namierené. Ku chôdzi na prechode ... uviedol, že cez prechody pre chodcov nechodí pomaly, v tej dobe išiel normálnym krokom. Doslovne uviedol, že „ja mám rýchlu chôdzu“, na prechode nechce prekážať autám. Keď vstúpil na vozovku, tak po pravej strane od „železničnej stanici“ išli osobné motorové vozidlá, vozidlo zastalo pred prechodom a dalo mu prednosť. Či išlo z ľavej strany auto to si už nepamätal. Bližšie k dopravnej situácii sa vyjadril v tom, že na prechode auto nebolo, pred prechodom auto zastalo t.j. to vozidlo čo išlo po pravej strane a myslel si, že za ním bolo ďalšie auto, on si obžalovanú s jej autom vôbec nevšimol. Presne to uviesť nevedel, ale po prechode išiel asi v strede. Keď sa dostal za to strojace vozidlo čo stálo po pravej strane, tak zacítil náraz, vyletel do výšky, rozbil hlavou čelné sklo, pričom do pravej strany do neho narazilo auto, jeho ľavou prednou časťou, blatníkom, bližšie to nevedel, nepamätal si to. Bližšie k tomu uviedol, že potom ho to odhodilo možno 2 metre z toho auta, asi tak 2 metre od auta spadol, presne uviesť nevedel. O aké auto išlo to si už nepamätal, ani akú malo farbu. K zraneniam ktoré utrpel uviedol, že mal poranenú hlavu, nohu, ruku a prsty. Či bol pri plnom vedomí, k tomu uviedol, že veľa vecí z toho si už nepamätá, čo tam bolo. Pamätal si, že prišla sanitka, že ho zobrali, toto si pamätal. Nepamätal si ani na obžalovanú. K odškodneniu potom uviedol, že manžel pani Q. ho navštívil v jeho byte, „s tým, či budem vypovedať v jej neprospech“, na to uviedol, že nemá záujem niekomu poškodiť. Bolo mu uhradených 1.100,- eura za „poškodený tovar, ktorý mal na sebe“. Následne sa opravil, že to mohlo byť 1.300,- € a peniaze mu boli poslané poštou.

Ohľadom svojho sluchu uviedol, že počuje, samozrejme. Predtým počul trochu lepšie. Tento problém už má dlhšiu dobu, čo bolo aj v čase dopravnej nehody. Keď sa ocitol na ceste, zvuk motora nepočul. Bližšie k prejdeniu po prechode pre chodcov potom uviedol, že si všimol autá po pravej strane, ktoré prichádzali takým normálnym pomalším tempom, on vstúpil na vozovku cez prechod išiel rovnakým tempom, nezastavoval, nevracal sa. Nevedel, ale asi vo vzdialenosti štvrtiny vozovky auto zastalo po pravej strane, pokračoval ďalej a potom sa to stalo. Ďalej k tomu uviedol, že po ľavej strane auto nevidel, určite by nevstúpil na vozovku. Prechádzal cez prechod pre chodcov, bol asi v polovici, keď to auto, čo chcelo odbočiť vpravo zastalo, malo zapnutú smerovku, pričom išlo o malú auto, auto zastalo pred prechodom. V akej vzdialenosti to nevedel uviesť. Tomuto autu sa nemusel vyhýbať.

Svedkyňa X. J. vo svojej výpovedi uviedla, že v tej dobe bola v druhom aute v poradí v stredovom odbočovacom pruhu, auto pred ňou pred prechodom pre chodcov zastalo podľa jej vyjadrenia asi 40 cm pred prechodom (mohlo byť aj na prechode, mohlo sa stať aj to, že chodec sa vyhýbal tomuto autu, to nevylučuje) a zastala aj ona, po pravej strane auto pokračovalo ďalej a zrazilo chodca. Videla, ako pán vyletel na kapotu, rozbil sklo a spadol dole. Bližšie k tomu v ktorom momente si všimla poškodeného uviedla, že „ako som stála a videla som, že auto vedľa mňa ide. Videla som prvé auto a potom pána“. Ona hneď vyskočila, pani (obžalovaná) prišla neskôr, bolo jej to veľmi ľúto. Hovorila, že ho nevidela. Poškodený nehovoril nič. Od protiidúceho auta dostal poškodený podušku a keďže bránili v premávke, tak ho preniesli na trávnik, pamätala si, že poškodený hovoril čosi ohľadom okuliarov, či ich hľadal. K prechádzaniu chodca cez prechod pre chodcov uviedla, že skôr išiel za prechodom, „on trochu išiel ako keby cez prechod ale on išiel trochu za prechodom. Išiel zľava doprava“. Následne to spresnila v tom, že chodec nebol za prechodom, išiel po ľavej strane prechodu. K tomu ako sa správalo auto pred ňou uviedla, že spolujazdec vystúpil, pozrel sa a ten vodič mu asi povedal, že ideme preč. On odišiel. Aké auto to bolo nevedela uviesť. Ďalej k tomuto autu uviedla, že ona bola za ním asi 4 metre v aute R. D., kde sedela iba ona, pričom medzi nimi bola vzdialenosť asi pol metra. V ďalšom potom poukázala na fotografiu č. 5, pričom ukázala, že ona išla k poškodenému spredu, od mesta tiež prišla nejaká pomoc, preto sa jej zdalo, ako keby išla zozadu. Ďalej poukázala na fotografiu č. 1, pričom uviedla, že chodec išiel od B. banky smerom na sporiteľňu, pričom z auta sa potom zošmykol, ukázala na prednú časť, pričom modrou ceruzkou, krížik je označené, kde bol chodec. V ďalšom potom uviedla, že „nemôže však vylúčiť, kde stálo auto pred ňou, či nestálo na prechode. Ja som prišla skôr ako ona, ona prišla za mnou. Chodec išiel po ľavej časti prechodu“.

Znalec Ing. Marián Viňanský vo svojom znaleckom posudku uviedol, že mu bol predložený spisový materiál. Spracoval analýzu priebehu nehodového deja, kde zodpovedal na jednotlivé otázky uložené súdom. Na základe tejto analýzy je možné konštatovať, že k dopravnej nehode došlo v V. na ul. Q. pred budovou W. W., kde pre smer jazdy na ul. Z.Ú. ktorou sa pohybovalo vozidlo V. XXXX bol určený jeden jazdný pruh pre odbočovanie vľavo na ul. V. bol určený jeden odbočovací jazdný pruh a pre smer jazdy od ul. Z. smerom na S. taktiež jeden jazdný pruh. V miestach dopravnej nehody bol riadne vyznačený priechod pre chodcov. Účastníkmi dopravnej nehody bolo motorové vozidlo V. XXXX a chodec U. Q.. Vozidlo V. XXXX sa pohybovalo po pravom jazdnom pruhu, ktorý bol určený pre smer jeho pohybu na ul. Z., vozidlo vychádzalo z vedľajšej ulice V. na Q.. Chodec prechádzal vozovku kolmo na jej os v miestach, kde bol vyznačený priechod pre chodcov, pričom sa pohyboval zľava doprava z pohľadu pohybu vozidla ale po ľavej časti priechodu pre chodcov. V čase dopravnej nehody mala byť vozovka suchá. Pri dokumentovaní dopravnej nehody neboli na vozovke zistené a zaistené stopy po pohybe vozidla pred zrážkou ani po zrážke chodca a nebola ani zadokumentovaná konečná poloha chodca. Chodec vstupoval do vozovky z ľavého chodníka a túto prechádzal kolmo na pravú stranu. Po prejedení do miesta zrážky, ktoré bolo približne 9,8 metra od ľavého okraja vozovky resp. približne 1,8 metra od pravého okraja ul. Q., kedy bol chodec v pravom jazdnom pruhu, došlo k zrážke s vozidlom, a to cca jeho ľavým predným rohom do ľavej dolnej končatiny chodca. Náraz spôsobil preklopenie chodca mierne na prednú kapotu a čelné sklo v dolnej časti vľavo a odhodenie chodca v mieste vľavo pred vozidlo do oblasti konečnej polohy, kde chodec za sebou nezanechal žiadnu stopu. Vozidlo ostalo stáť v konečnej polohe v pravom pôvodnom pruhu vozovky za miestom zrážky zadnou časťou ešte na priechode pre chodcov. Vodička vozidla sa pohybovala v okamihu zrážky po pravom jazdnom pruhu určenom pre smer jej pohybu bližšie k pravému okraju. Keďže vozidlo po zrážke ostalo stáť čiastočne zadnou časťou na priechode pre chodcov a nárazová rýchlosť bola nízka, je možné usúdiť, že vodička začala na chodca reagovať pred zrážkou tak ako je to popísané v bodoch 3.1 až 3.5 znaleckého posudku. Konečná poloha vozidla po zrážke bola zadokumentovaná. Oblasť miesta zrážky vozidla s chodcom technicky najpriateľnejšia na základe počítačovej simulácie PC crash a údajov v spisovom materiáli sa nachádza

pozdĺžne cca 2,0 metra za východiskovým bodom merania a cca 1,8 metra od pravého okraja cesty ul. Masarykovej, t.j. stret chodca v pravom jazdnom pruhu. Graficky je to znázornené v prílohe č. 2 znaleckého posudku, obrázok č. 1. Bolo to v smere na Ul. Z. na priechode pre chodcov. Rýchlosť pohybu vozidla nebola príčinou nehody z technického hľadiska. Z výpočtov vyplýva, že v čase potrebnej reakcie vodičky V. XXXX, teda celkom v čase 0,98-1,37 sek. Pred zabránením nehode bol chodec v pravom jazdnom pruhu vozovky, po ktorom sa pohybovalo vozidlo V. XXXX a to vo vzdialenosti cca 1,27 metra až 0,86 metra a bol pre vodičku vozidla bezpečne viditeľný. Z výpočtov ďalej vyplýva, že v čase potrebnej reakcie vodičky V. XXXX, teda v čase o ktorom pred chvíľkou rozprával, pre zabránenie nehode bolo vozidlo V. XXXX 5,5 metra až 8,2 metra pred miestom zrážky a neznáme stojace vozidlo na priechode pre chodcov v odbočovacom jazdnom pruhu nevytváralo tzv. oblasť zakrytého výhľadu na chodca vo vzťahu k potrebnej reakcii vodičky pre zabránenie v nehode. Z uvedeného dôvodu nie je možné z technického hľadiska posúdiť, či chodec vstupom do pravého jazdného pruhu vozovky vytvoril pre vodičku V. XXXX tzv. prekážku náhlu. Z analýzy nehodového deja ďalej vyplýva, že vodička vozidla V. XXXX mohla pri jazde po pravom jazdnom pruhu vidieť na chodca a toho spozorovať včas, nakoľko v čase potrebnej reakcie vodičky pre zabránenie nehode bol chodec už v pravom jazdnom pruhu vozovky, a to približne 1,27 metra až 0,86 metra za stredovou deliacou čiarou oddeľujúcou odbočovací jazdný pruh a pravý jazdný pruh na priechode pre chodcov a bol pre vodičku bezpečne viditeľný. Zo simulácie PC Crash vyplýva, že rýchlosť vozidla Peugeot 3008 v okamihu zrážky s chodcom bola 20 km/hod. plus mínus 5 percent, to je tzv. nárazová rýchlosť. Vodička vozidla musela pred zrážkou reagovať na chodca, keďže vozidlo zastavilo a to čiastočne na priechode pre chodcov. K zrážke došlo v čase reakcie, resp. v čase nábehu bŕzd vozidla. A na základe tohto je možné konštatovať, že rýchlosť pohybu na začiatku nehodového deja bola v rozpätí od 20-22,5 km/hod. plus mínus 5 percent. Z analýzy nehodového deja vyplýva, že vodička vozidla V. XXXX mohla pri jazde po pravom jazdnom pruhu vidieť na chodca, toho spozorovať včas, nakoľko v čase potrebnej reakcie vodičky pre zabránenie nehode bol chodec už v pravom jazdnom pruhu vozovky. Na základe uvedených skutočností je možné usúdiť, že priamou príčinou dopr. nehody z technického hľadiska v danom prípade bola nesprávna technika jazdy vodičky motorového vozidla spočívajúca v neskorej reakcii vodičky na chodca prechádzajúceho po priechode pre chodcov. Vodička vozidla by nehode zabránila, ak by reagovala brzdením celkom pred zrážkou v čase 0,98-1,37 sek., čo bolo technicky možné, predmetné vozidlo bolo spomaľované na dolnej hranici spomalenia, chodec bol pre vodičku viditeľný, teda ak by reagovala skoršou reakciou o 0,18-0,7 sekundy ako pôvodne reagovala. Nehode by ďalej zabránila, ak by reagovala brzdením pred zrážkou vo vzdialenosti 5,5-8,2 metra, čo bolo technicky možné. Nehode by zabránila za daných okolností, ak by sa pohybovala rýchlosťou nižšou, a to 14,16 km/hod.-18,14 km/hod., chodec by opustil koridor pohybu vozidla. Nehode by zabránila, ak by sa vozidlo pohybovalo rýchlosťou nižšou, a to 13,11-17,04 km/hod., vozidlo by zastavilo pred miestom zrážky. Chodec mohol nehode zabrániť ak by neprechádzal cez vozovku v čase, keď sa po jej pravom jazdnom pruhu pohybovalo uvedené vozidlo. Chodec by nehode zabránil, ak by zostal stáť na pravej krajnici resp. pred pravým jazdným pruhom ul. Q. a na stredovej oddeľujúcej čiare počkal, keď uvedené vozidlo okolo neho prejde. Chodec sa cez vozovku pohyboval po riadne vyznačenom priechode pre chodcov ale po jeho ľavej časti. Je otázkou právneho posúdenia, či vodička vozidla mala predpokladať pohyb chodca po ľavej, teda vzdialenejšej časti priechodu pre chodcov.

Na otázky obhajcu:

„Hovoríte o simulácii PC Crash systémom. Keď ste nahadzovali tie údaje na vytvorenie toho simulovaného priebehu deja, museli ste z niečoho vychádzať. Uviedli ste, že nebola zadokumentovaná konečná poloha chodca. Z čoho ste vychádzali pri zadávaní simulácie“? Znalec k tomu uviedol, že „to s tým nesúvisí“.

„Akým spôsobom ste došli k tomu, kde sa mal nachádzať chodec po strete s dopravným vozidlom keď v znaleckom posudku v závere pri odpovedi na otázku č. 1 uvádzate, nebola ani zdokumentovaná konečná poloha chodca. Ak ste vykonávali simuláciu PC Crash, museli ste tam zadať nejaké údaje. Vytvorili ste len hypoteticky“?

Znalec k tomu uviedol, že „vychádzal som z konečnej polohy vozidla, ktoré bolo zadokumentované a z predpokladanej polohy chodca, máme to na str. 34 znaleckého posudku. Na str. 34 znaleckého posudku máme bod 3.2“.

„Pri vytváraní toho simulovaného prípadu v počítačovom systéme ste nevychádzali z exaktne zistenej polohy chodca ale z hypotézy kde by sa ten chodec mohol nachádzať“?

Znalec k tomu uviedol, že : „z mojej strany to nebola hypotéza“.

„Hovoríte že chodec išiel rezkým krokom. Teraz ste to čítali. Kde je v ZP vypočítaný spôsob prechodu chodca rezkým krokom“?

Znalec k tomu uviedol, že „pri takejto simulácii sa zadáva hmotnosť vozidla, veľkosť vozidla, hmotnosť chodca, výška chodca, poloha chodca, predklon chodca a rýchlosť pohybu chodca. Technicky najpriateľnejšia rýchlosť pohybu chodca v okamihu zrážky bola 3,8 km/hod., t.j. cca 1,06 m/sek. To spadá, str. 41 znaleckého posudku, do rýchlosti pohybu chodcov v rozpätí od 0,97-1,42 a charakterizuje sa to ako pomalá chôdza“.

„Prečo ste na str. 41 kalkulovali s chôdzou tzv. pomalou, keď poznáte výpoveď poškodeného, keď hovorí že išiel rýchlou chôdzou, rezkou chôdzou“?

Znalec k tomu uviedol, že „bod 3.4. znaleckého posudku čítam. Rýchlosť pohybu chodca nebola zisťovaná. Pre porovnateľnú vekovú kategóriu je rýchlosť pohybu stanovená cca 0,97-1,42 m/sek. To je chôdza, resp. pomalá chôdza, podľa tabuľky súdneho inžinierstva, na vozovke neboli popísané stopy. Bola vykonávaná PC Crash simulácia zrážania vozidla a viac telesového systému nahrádzajúceho chodca (hmotnostne a výškovo) kde boli zistené technicky najpriateľnejšie jednotlivé pohybové stavy účastníkov nehody od zrážky po konečné polohy. Ako technicky najpriateľnejšia rýchlosť pohybu chodca v danom prípade vychádzajúca zo simulácie PC Crash je rýchlosť v momente zrážky 3,8 km/hod. plus mínus 5 percent, ktorá zodpovedá rozpätiu uvedenej tabuľkovej hodnoty“.

V súvislosti s touto dopravnou nehodou ďalej znalec uviedol, že ak by bol chodec išiel po pravej strane prechodu pre chodcov s najväčšou pravdepodobnosťou ak by sa nezastavil, narazil by do ľavého boku vozidla, pravdepodobne do predných alebo zadných dverí.

Ďalej k tomu uviedol, že auto je dlhé 4,36 metra. S najväčšou pravdepodobnosťou by vodička videla chodca, miesto zrážky, bolo v ľavej časti priechodu pre chodcov. Ohľadom prechodu pre chodcov znalec uviedol, že zreteľne označený každá jedna dopravná značka je zdokumentovaná, je zaznačená. K povinnosti vodiča pred prechodom pre chodcov znalec uviedol, že tento je povinný zvýšiť opatnosť, znížiť rýchlosť. Rýchlosť 20-22km/hod. bola dostatočná pred prechodom pre chodcov. Výška 167 cm u poškodeného je dostatočná na to, aby vodič motorového vozidla, ktorý prichádza na priechod pre chodcov túto osobu dostatočne a zreteľne videl na priechode pre chodcov. Na záver potom uviedol, že ak by išlo o terénne auto výška strechy je asi 1,80 m a kapoty asi 90 cm.

Znalec MUDr. Peter Valdman vo svojom znaleckom posudku uviedol, že pri vypracovaní posudku zistil, že poškodený pri dopravnej nehode 30.3.2016 utrpel pomliaždenie záhlavia, pomliaždenie driekovo krížovej oblasti, pomliaždenie pravého predkolenia, pomliaždenie, prvej päty a odreninu piateho prsta prvej ruky. Všetky poranenia z medicínskeho hľadiska hodnotil ako ľahké: poranenie sú v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Obvyklý spôsob života poškodeného bol mierne narušený, obmedzením plnej chôdze, fyzickej námahy pri zachovaní plnej sebastačnosti. Čo sa týka doby liečby utrpení poranení táto sa v priemere pohybuje v rozmedzí 14 -21 dní s čím koreluje doba PN. Poškodený sa liečil od 30.3.2016 do 28.4.2016. PN nebol, keďže je dôchodca ale dobu jeho PN je možné stotožniť s dobou liečby. Túto dobu liečby považoval za primeranú. Žiadne z poranení poškodeného nezanechalo žiadne trvalé následky.

Na otázku: Viete uviesť, či v konkrétnom prípade vzhľadom na váš záver že poranenia z medicínskeho hľadiska hodnotíte ako ľahké, ktoré si vyžiadali banálnu liečbu a len mierne obmedzili v bežnom spôsobe života pri chôdzi pri zachovaní jeho plnej sebastačnosti presnú dobu sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného mysliac v dňoch?

Znalec k tomu uviedol, že presnú dobu obmedzenia spôsobu života nie je možné uviesť. Vychádzal výlučne zo zdravotnej dokumentácie.

Na ďalšiu otázku: Nakoľko ste uviedol, že ste bral do úvahy dobu práceneschopnosti resp. dobu, počas ktorej bol tento liečený. Uviedol ste aj to, že z lekárskej správy po vyšetrení s tým, že bolesti pretrvávajú. Chceme sa opýtať, či tá doba je tou dobou, počas ktorej bol sťažený obvyklý spôsob života.

K tomu znalec uviedol, že: dobu obvyklého spôsobu života v tomto prípade nie možné presne stanoviť. Posledná chirurgická kontrola bola 28.4.2016, kedy bola jeho liečba chirurgom ukončená. Ďalšie záznamy nemá. Predpokladal, že v ďalšom nebol obmedzený. V tej správe je uvedené, že má naďalej bolesti. Pacient sa sťažoval na bolesti chrbtice a bolestivosť ostatných miest ustupuje.

Z listinných dôkazov potom vyplynulo, že na č.l. 25-26 je záznam o dopravnej nehode kde je popísané miesto, dátum čas dopravnej nehody. Podľa tohto záznamu vodička motorového vozidla ..., nedala prednosť chodcovi prechádzajúcemu po prechode pre chodcov, do ktorého narazila ľavou prednou

časťou vozidla, čím porušila zákon č. 8/2009 Z.z. jeho § 4 povinnosti vodiča jeho ods. 1 písm. h/, § 137 ods. 1, ohľadom stop je uvedené iba poškodenie čelného skla vozidla. Na č.l. 29- 30 je zápisnica o obhliadke miesta dopravnej nehody zo dňa 30.3.2016 o 10.35 hod. kde je uvedené, že ide o križovatku stykovú - trojramennú, komunikácia je trojpruhová, rýchlostný limit je 50 km/h a je tam prechod pre chodcov, ďalej sú uvedení účastníci dopravnej nehody, miestom je križovatka ulíc Q. U. V.. Šírka pravého jazdného pruhu je 3,7 m, odbočovacieho pruhu je 3,5 m a ľavého jazdného pruhu je 3,7 m v smere na ulicu Z.. Z tohto miesta bol urobený plán a fotodokumentácia. Na č.l. 37 je lekárske potvrdenie z ktorého vyplýva, že u A. Makulu bolo zistené pomliaždenie driekovo-križovej oblasti, pomliaždenie ľavého predkolenia a päty, povrchové poranenia vlasatej kože v záhlaví, povrchové poranenie prsta pravej ruky. A. Makula mal byť zrazený autom. Ťažkosti ohľadom poranení a liečenia - bolestivosť hlavy a narazených častí tela. Liečený bol od 30.3.2016 do 28.4.2016. Správu vystavila Q.. O. V., praktický lekár Z evidenčnej karty vodiča čl. 38-40 vyplýva, že obžalovanej bolo udelené vodičské oprávnenie skupiny A/50 a B. Ďalej sa tejto vytyka, že sa táto dopustila priestupkov dňa 1.3.2014, výška pokuty 50,- € za rýchlosť jazdy čím porušila Zák. č. 8/2009 Z.z., ďalej zákon č. 372/1990 Zb. jeho § 16 ods. 4, porušenie všeobecného záväzného právneho predpisu o BCP iným konaním § 22 ods. 1 písm. l/. Dňa 27.11.2012 sa jej vytyka ďalšia pokuta vo výške 20,- € a porušila Zák. č. 8/2009 Z.z. jeho § 16 ods. 4 rýchlosť jazdy. Dňa 8.4.2010 mala uloženú ďalšiu pokutu vo výške 20,- € a porušila Zákon č. 8/2009 Z.z. jeho § 16 ods. 5 rýchlosť jazdy. Dňa 15.11.2006 sa dopustila ďalšieho priestupku, pričom jej bola uložená pokuta vo výške 500,- Sk pričom porušila zákon č. 315/1996 jeho § 3 ods. 3 písm. b/ povinnosti účastníka cestnej premávky. Posledný priestupok ktorý sa jej vytyka je zo dňa 7.3.2005, pričom jej bola uložená pokuta vo výške 1.000,-Sk pričom porušila § 3 ods. 2 písm. b/ zákona č. 315/1996 povinnosti účastníka cestnej premávky. Dňa 21.7.2021 bol súdu zaslaný výpis z evidenčnej karty vodiča A. Q. v ktorej sa uvádza už iba priestupok zo dňa 22.11.2019, kedy jej bola uložená pokuta vo výške 10,- € za porušenie zákona č. 372/1990 Zb jeho § 22 ods. 1 písm. h/ (prekročenie rýchlosti), porušením zákona č. 8/2009 Z.z. jeho § 16 ods. 4. Z fotokópie miesta dopravnej nehody č.l. 64 vyplýva ako išla obžalovaná, ako tam stáli autá. Zo zápisov o dychových skúškach vyplýva, že v tej dobe nemala požitý alkohol č.l. 44. Zo správy č.l. 45 vyplýva, že miesto nesnímala žiadna kamera.

Obhajca v záverečnej reči poukázal na to, že „navrhujeme vzhľadom na dokazovanie obžalovaných oslobodiť spod obžaloby, pričom si v rámci záverečného prednesu dovoľujeme uviesť, že plne nesúhlasíme s interpretáciou prednesenou obžalobou v záverečnej reči a to jednak vo vzťahu k skutkovým záverom ako aj právnomu posúdeniu. Krajský súd v Prešove v odvolacom konaní v uznesení z dňa 31.7.2019 ako dôvodov zrušenia predchádzajúceho rozsudku uviedol, že s poukázaním na vyššie rozvedené skutočnosti Krajský súd dospel k záveru, že v danom štádiu konania sú pochybnosti o správnosti skutkových zistení v napadnutom rozsudku, ktoré sa týkajú stanovenia nových sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného, ako nevyhnutného zákonného znaku na ustálenie trestnoprávnej zodpovednosti obžalovanej a preto zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil, aby sa vo veci znova konalo a rozhodlo. Následne v súdom prvého stupňa vyžiadanom znaleckom dokazovaní znalec p. MUDr. Valdman v znaleckom posudku XXX/XXXX zo dňa 21.11.2019 jednoznačne na otázku súdu vyjadriť sa k zraneniu poškodeného pána Q., ktoré utrpel pri dopravnej nehode uviedol všetky poranenia z medicínskeho hľadiska hodnotím ako ľahké čo aj znalec zvýraznil typom písma, pri tomto hodnotení uviedol znalec vychádzam zo skutočnosti, že poranenia si vyžiadali banálnu, opakujem banálnu, liečbu a poškodeného len mierne obmedzili v bežnom spôsobe života pri chôdzi, pri zachovaní jeho plnej sebestačnosti. Na hlavnom pojednávaní dňa 27.11.2020 pán znalec okrem iného uviedol presnú dobu obmedzenia spôsobu života nie je možné uviesť, do obvyklého spôsobu života v tomto prípade nie je možné stanoviť. Súdny znalec na pojednávaní jednoznačne skonštatoval že doba uvedená v obžalobe nekorešponduje s dobou liečenia, či prípadne s dobou obmedzenia alebo sťaženia obvyklého spôsobu života poškodeného keďže z lekárskeho záznamov vyplynulo, že v rámci liečby išlo len o subjektívne tvrdenia poškodeného o tom, že sa necíti úplne komfortne, ale z medicínskeho hľadiska nebolo možné zistiť čo je toho príčinou a či to skutočne súvisí s ako to znalec uviedol z ľahkého poranenia a s banálnou liečbou poškodeného. Dovoľme si preto skonštatovať, že ak súdna prax vychádza zo zásady, že sťaženie obvyklého spôsobu života pôjde vtedy ak ošetrovanie alebo liečenie spôsobuje v obvyklom živote poškodeného obmedzenia nepochybne možno prijať záver, že absentuje zásadný znak či náležitosť na to, aby bolo možné akceptovať obžalobu s poukazom na následky. Vo vzťahu k rozšíreniu, resp. návrhu rozšírenia obžaloby prednesenej na dnešnom hlavnom pojednávaní

v rámci záverečnej reči si dovoľím poznamenať, že v prvom rade samotná nesprávna reakcia nie je porušením dôležitej povinnosti v zmysle zákona a odkazujem na rozhodnutie R 4/1982 no najmä znalec uviedol, že znaleckým dokazovaním zistil, že reakcia vodičky bola v rozpätí 0,8 sekundy až 1 sekundy pričom znalec uviedol, že ak by bola reagovala skôr o 0,17 či 0,18 sekundy ako reagovala, nebolo by došlo k danej dopravnej situácii z toho teda vyplýva, že reakcia vodičky vzhľadom na technické riešenie danej križovatky na ktorej dochádza týždeň čo týždeň ku kolíznym, či konfliktným dopravným situáciám a aj s poukazom na skutočnosť, že chodec poškodený vrazil do predného ľavého blatníka a nie že vodička vrazila čelom auta do chodca vyplýva, že reakcia vodičky bola správna a opäť si dovoľím pomôcť s rozhodnutím súdov v danom prípade KS v Košiciach z roku 2012, ktorý skonštatoval, že oneskorenú reakciu vodiča pod jednu sekundu nie je možné považovať za porušenie dôležitej povinnosti. Vo vzťahu k tej časti tej časti záverečnej reči obžaloby týkajúcej sa zákazu činnosti uvádzam, že od doby dopravnej nehody uplynulo 5 a pol roka a ide o stav kedy vodička a teraz obžalovaná nemala zadržaný vodičský preukaz a teda legálne riadila a riadi motorové vozidlo a za 5,5 roka sa ukázalo, že nie je dôvod aby malo byť uložené ešte sankcia týkajúca sa zákazu činnosti pretože pri najjazdených km ako aj uviedla na hlavnom pojednávaní kde bola obžalovaná vypočutá je jeden priestupok pre rýchlosť v rozpore s predpisom o 10 km vyššou úplne zanedbateľný a iste nesvedčí o vodičke ktorá by mala porušovať predpisy na úseku dopravy, či ohrozovať iných a preto by jej mal byť uložený trest zákazu činnosti a zopakujem to čo už odznelo pri výsluchu obžalovanej, ktorá riadi vozidlo a disponuje vodičským preukazom viac ako 50 rokov a za dané obdobie si podľa môjho názoru môže súd vyhodnotiť či ide o vodiča, ktorý by aj s poukazom na obsah súdneho spisu ktoré by malo byť dané nejaké „výchovné“ riešenie v zákaze činnosti, navyše za skutkovej situácie prezentovanej obžalovanou na hlavnom pojednávaní kde motorové vozidlo slúžil aj na pomoc pri zabezpečení jej matky vo vysokom veku života. Z týchto dôvodov ako aj z ostatných v spise nachádzajúcich sa dôkazov tak vyplýva, že je o obžalobe potrebné rozhodnúť tak ako som uviedol v úvode to znamená oslobodiť obžalovanú spod obžaloby“.

Zo zákona č. 8/2009 Z.z. vyplýva

§ 4 Povinnosti vodiča

(1) Vodič je povinný

a) použiť na jazdu len vozidlo, ktoré možno prevádzkovať v cestnej premávke,6) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>

b) mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom,7) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>

c) venovať sa plne vedeniu vozidla a sledovať situáciu v cestnej premávke,

d) brať ohľad na vozidlo označené osobitným označením a na označené výcvikové vozidlo autoškoly,8) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>

e) dbať na zvýšenú opatrnosť voči cyklistom a chodcom, najmä deťom, osobám so zdravotným postihnutím, osobitne voči osobám, ktoré používajú bielu palicu, a starým osobám,

f) dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť; to neplatí pre vodiča električky,

g) pribrať potrebný počet spôsobilých osôb, ak to vyžaduje bezpečnosť cestnej premávky, a na ten účel ich náležite poučiť,

h) zabezpečiť vozidlo a prepravované veci proti odcudzeniu prostriedkami montovanými do vozidla jeho výrobcom, ak sa vzdiali od vozidla mimo jeho dohľadu,

i) zabezpečiť pred jazdou a počas jazdy, aby sa vo výhľadovom poli vodiča nenachádzali predmety, ktoré môžu odvádzať pozornosť od bezpečného vedenia vozidla.

(4) Ak vodič zníži rýchlosť jazdy alebo ak zastaví vozidlo pred priechodom pre chodcov alebo pred priechodom pre cyklistov, aby umožnil prejsť cez cestu chodcom alebo cyklistom, vodiči ostatných vozidiel idúcich rovnakým smerom sú takisto povinní znížiť rýchlosť jazdy alebo zastaviť vozidlo; to neplatí pre vodiča električky.

§ 53

(1) Pri prechádzaní cez cestu je chodec povinný prednostne použiť priechod pre chodcov, nadchod alebo podchod. Na priechode pre chodcov sa chodí vpravo. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, ak prichádza vozidlo s právom prednostnej jazdy; ak sa chodec nachádza na vozovke, musí takémuto vozidlu bez meškania uvoľniť priestor na prejazd. Chodec je povinný umožniť električke plynulý prejazd.

(2) Chodci, ktorí prechádzajú cez priechod pre chodcov, musia brať ohľad na vodičov prichádzajúcich vozidiel najmä tým, že neprechádzajú jednotlivo, ale v skupinách. To platí aj voči vodičom odbočujúcim

na cestu, cez ktorú chodci prechádzajú. Chodec nesmie vstupovať na vozovku, a to ani pri použití priechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Iným účastníkom cestnej premávky ako chodcom je používanie priechodu pre chodcov zakázané, ak v § 55a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>> nie je ustanovené inak.

(3) Mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. Chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy.

(4) Pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho. Chodec nesmie prekonávať zábradlie ani iné zábrany.

§ 137

(1) Porušenie povinností ustanovených týmto zákonom sa považuje za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

(2) Porušením pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je

a) jazda pod vplyvom alkoholu alebo inej návykovej látky; to neplatí, ak ide o cyklistu podľa § 4 ods. 2 písm. c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>,

b) odmietnutie podrobiť sa vyšetreniu na zistenie požitia alkoholu alebo inej návykovej látky,

c) také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví alebo sa inému spôsobí škoda na majetku, alebo nesplnenie si povinností účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti,

d) jazda po požití lieku, ktorý môžu znížiť schopnosť vodiča bezpečne viesť vozidlo,

e) použitie vozidla, ktorého najväčšia prípustná celková hmotnosť vozidla, najväčšia prípustná hmotnosť jazdnej súpravy, najväčšia prípustná celková hmotnosť prípojného vozidla alebo najväčšia prípustná hmotnosť pripadajúca na nápravy vozidla je prekročená,

f) nezastavenie vozidla na pokyn STOJ! dávaný policajtom alebo inou oprávnenou osobou, alebo na signál svetelného signalizačného zariadenia s červeným svetlom „Stoj!“,

g) vjazd alebo prejazd cez železničné priecestie v čase, keď je to zakázané,

h) nedanie prednosti v jazde,

i) neuposlušnosť pokynu, výzvy alebo príkazu policajta v súvislosti s výkonom jeho oprávnení pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky,

j) jazda v protismernej časti cesty, ak si to nevyžaduje situácia v cestnej premávke,

k) neumožnenie bezpečného a plynulého prejazdu vozidlu s právom prednostnej jazdy,

l) vedenie vozidla bez tabuľky s evidenčným číslom alebo s tabuľkou s evidenčným číslom, ktorá nezodpovedá svojim vyhotovením a umiestnením na vozidle tomuto zákonu, alebo s tabuľkou s evidenčným číslom, ktorá nie je pridelená tomuto vozidlu,

m) vedenie vozidla vyradeného z cestnej premávky alebo vozidla, ktoré nebolo schválené na prevádzku v cestnej premávke, alebo vozidla vyradeného z evidencie,

n) predchádzanie iného vozidla v mieste, kde je to zakázané,

o) vedenie motorového vozidla bez príslušného vodičského oprávnenia, bez osoby spolujazdca podľa § 74 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>> alebo počas zadržania vodičského preukazu; to neplatí, ak osoba vedie motorové vozidlo autoškoly v kurze podľa osobitného predpisu, 8a) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>> podrobuje sa skúške alebo preskúšaniu z vedenia motorového vozidla alebo má povolenú jazdu podľa § 70 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>> a § 71 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>,

p) porušenie povinnosti podľa § 3 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>, § 4 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>, § 9 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>> alebo § 25 ods. 1 písm. g) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>,

q) zastavenie a státie na vyhradenom parkovacom mieste pre osobu so zdravotným postihnutím, ak nejde o vozidlo, pre ktoré je parkovacie miesto vyhradené,

r) ohrozenie chodca, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez priechod pre chodcov,

s) ohrozenie chodca na chodníku alebo chodca prechádzajúceho cez cestu, na ktorú vodič odbočuje, pri odbočovaní na miesto mimo cesty, pri vchádzaní na cestu a pri otáčaní alebo pri cúvaní,

t) ohrozenie cyklistu prechádzajúceho cez priechod pre cyklistov,

u) ohrozenie cyklistu pri obchádzaní alebo predchádzaní,

- v) porušenie povinností inštruktora autoškoly podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>,
- w) porušenie povinností spolujazdca podľa § 74 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>,
- x) vedenie motorového vozidla s neplatným vodičským preukazom z dôvodu nesplnenia si povinnosti podľa § 91 ods. 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>,
- y) neoprávnené vybavenie vozidla zariadením umožňujúcim používanie typického zvukového znamenia alebo zvláštneho výstražného svetla ustanoveného pre vozidlá s právom prednostnej jazdy alebo neoprávnené použitie typického zvukového znamenia alebo zvláštneho výstražného svetla ustanoveného pre vozidlá s právom prednostnej jazdy,
- z) jazda s vozidlom s nebezpečnými chybami v rámci technického stavu vozidla 71aa) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>> alebo jazda s vozidlom s nebezpečnými chybami v rámci upevnenia nákladu. 71ab) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2009/8/20180520>>.

Vychádzajúc potom z vyššie uvedeného obž. A.. Q. zrazila chodca na prechode pre chodcov, čím porušila zákon č. 8/2009 Z.z. a jeho vyššie vyznačené časti. Z výpovede obžalovanej vyplýva aj to, že táto si je vedomá toho, že chodca zrazila na prechode pre chodcov. V súvislosti s jej obranou, že chodca nevidela a že tento išiel po ľavej strane prechodu pre chodcov k tomu súd dodáva, že o to väčší čas, ale aj priestorovej orientácie mala obžalovaná, ak tento išiel po ľavej časti prechodu pre chodcov, pretože ho mohla vidieť skôr.

Z výpovede poškodeného Q. vyplýva to, že tento bol zrazený na prechode pre chodcov. Podľa názoru súd tento porušil zákon č. 8/2009 Z.z. jeho § 53 ods. 1. Z jeho výpovede vyplýva aj to, že bola mu uhradená škoda, ako aj to, že za ním bol manžel obžalovanej. Kto túto škodu uhradil nie je známe, avšak súd predpokladá, že to bola obžalovaná. Zhodnotiac túto výpoveď potom je možné konštatovať, že okrem toho, že chodec porušil vyššie uvedený § na prechod nevstúpil takým spôsobom, že by vyvolal nejakú kolíznú situáciu. Na prechod vstúpil z ľavej strany, kde z tejto strany nešlo žiadne vozidlo (nebolo preukázané, že by stadiaľ išlo nejaké vozidlo), pokračoval ďalej, kde mu dávalo prednosť iné vozidlo, ktoré stálo v odbočovacom pruhu, následne po prejení okolo tohto vozidla bol zrazený.

Tieto skutočnosti potom potvrdila aj svedkyňa J., ktorá potvrdila, že videla tohto chodca, potvrdila aj to, že obžalovaná išla so svojim vozidlom ďalej okolo nej. Svedkyňa potvrdila, že chodec išiel po ľavej strane prechodu pre chodcov. Z jej výpovede vyplýva aj to, že pripustila aj státie vozidla pred ňou na prechode pre chodcov, čo bolo skôr vyjadrené ako odpoveď na otázku. Súd k tejto časti však uvádza, že ide skôr už o nepamätanie, (neistotu) si tejto udalosti, čo vyplýva z jej výpovede. Popísala aj kde bol chodec po jeho zrazení, aj to, že tento potom preniesli na trávnik, aby nezavadzal premávke. Chybou v tejto časti bolo to, že nebolo vyznačené miesto dopadu chodca.

Znalec potvrdil, že obžalovaná z technického hľadiska sa nevenovala riadeniu vozidla a mohla tejto nehode zabrániť. Poukázal aj na to, že aj chodec išiel po ľavej strane prechodu pre chodcov. Mohol tejto nehode zabrániť ak by nebol vstúpil na prechod, resp. by bol počkal na prejdenie vozidla. K tomu súd dodáva, že takto by chodec bol porušil ustanovenie zákona č. 8/2009 Z.z. ako je to uvedené vyššie (§ 53 ods. 4). V ďalšom súd poukazuje na to, že nemal pochybnosti ohľadom správnosti tohto znaleckého posudku.

Znalec MUDr. Valdman poukázal na to, že poškodený pri dopravnej nehode 30.3.2016 utrpel pomliaždenie záhlavia, pomliaždenie driekovo krížovej oblasti, pomliaždenie pravého predkolenia, pomliaždenie, prvej päty a odreninu piateho prsta prvej ruky. Všetky poranenia z medicínskeho hľadiska vyhodnotil ako ľahké. Poranenia sú v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou. Obvyklý spôsob života poškodeného bol mierne narušený, obmedzením plnej chôdze, fyzickej námahy pri zachovaní plnej sebestačnosti. K liečbe uviedol, že táto sa v priemere pohybuje v rozmedzí 14 -21 dní s čím koreluje doba práceneschopnosti. Poškodený sa liečil od 30.3.2016 do 28.4.2016. Práceneschopný nebol, keďže je dôchodca ale dobu jeho PN je možné stotožniť s dobou liečby. Dobu liečby považoval za primeranú. Dobu obvyklého spôsobu života v tomto prípade nie možné presne stanoviť. Posledná chirurgická kontrola bola 28.4.2016, kedy bola jeho liečba chirurgom ukončená. Ďalšie záznamy nemal. Znalec predpokladal, že v ďalšom nebol obmedzený. Poukázal aj na to, že v správe je uvedené, že má naďalej bolesti. Pacient sa sťažoval na bolesti chrbtice a bolestivosť ostatných miest ustupovala.

Ohľadom listinných dôkazov súd poukazuje najmä na lekársku správu, z ktorej vyplýva to, že poškodený bol liečený v dňoch 30.3. do 28.4.2016.

Obhajoba navrhla obžalovanú oslobodiť, vzhľadom na to, že o sťaženie obvyklého spôsobu života pôjde vtedy ak ošetrovanie alebo liečenie spôsobuje v obvyklom živote poškodeného obmedzenia. Ďalej, že nepochybne možno prijať záver, že absentuje zásadný znak či náležitosť na to, aby bolo možné akceptovať obžalobu s poukazom na následky.

K tomu súd uvádza to, že znalec vo svojom znaleckom posudku uviedol, že dĺžka práceneschopnosti (liečby) pri tých poranení, ktoré utrpel poškodený je 14 - 21 dní, s čím koreluje aj práceneschopnosť. Je pravdou to, že obvyklý spôsob života poškodeného bol mierne narušený, obmedzením plnej chôdze, fyzickej námahy pri zachovaní plnej sebestačnosti.

Ako to vyplýva z ustanovenia § 123 ods. 2 Trestného zákona Ublížením na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie také poškodenie zdravia iného, ktoré si objektívne vyžiadalo lekárske vyšetrenie, ošetrovanie alebo liečenie, počas ktorého bol nie iba na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného.

Podmienkami ublíženia na zdraví sú porucha alebo poškodenie zdravia, objektívna nutnosť lekárskeho ošetrovania, vyšetrenia alebo liečenia, nie na krátky čas sťažený obvyklý spôsob života poškodeného (doba viac ako 7 dní. Skutočný charakter poruchy alebo poškodenia zdravia sa skúma aj príznakmi, bolesťami a ťažkosťami, intenzitou a dobou po ktorú sa prejavovali, ako aj ktorý orgán a ktorá funkcia boli zasiahnuté alebo narušené.

Porušenie dôležitej povinnosti je porušenie takej povinnosti, ktorá má danej situácie spravidla za následok nebezpečenstvo pre ľudský život alebo zdravie, keď jej porušením môže ľahko dôjsť k takému následku.

Podľa názoru súdu tento prečin bol preukázaný čo vyplýva z vyššie uvedeného preto potom ju súd uznal vinnou z prečinu ublíženie na zdraví podľa § 158 Trestného zákona pretože inému z nedbanlivosti ublížila na zdraví tým, že porušila dôležitú povinnosť uloženú jej podľa zákona.

Na vysvetlenie k tomu súd dodáva, že je nepochybné, že páchatel porušil dôležitú povinnosť, keďže v súvislosti s konaním vodiča došlo k ublíženiu na zdraví. Na druhej strane je potrebné zdôrazniť, že skutok sa stal keď obžalovaná ako vodička neprekročila rýchlosť, jej rýchlosť bola podľa názoru súdu primeraná a iba nepozornosťou, ale hlavne nesprávnym vyhodnotením situácie, kedy táto nepredpokladala, že autá môžu dávať prednosť chodcovi na prechode pre chodcov toho zrazila.

Podľa názoru súdu tento prečin podľa § 158 Trestného zákona bol spáchaný z nedbanlivosti v zmysle § 16 písm. a/ Trestného zákona (vedomá nedbanlivosť, pričom ide o vedomosť páchatel'a o možnosti spôsobenia následku, pričom tento páchatel' nechce spôsobiť, avšak bez primeraných dôvodov sa spolieha, že následok nenastane), pretože vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Pri výroku o treste súd zistil, že obžalovaná nebola doposiaľ súdne trestaná. Priestupkovo riešená bola dňa 25.9.2015 v Košiciach priestupok podľa § 22 vo výške 15,-€ a bol jej udelený Mestskou políciou. Dňa 1.3.2014 priestupok podľa § 16 ods. 4 Zák. č. 8/2009 Z.z. a bola jej za to uložená pokuta vo výške 50,- €. Dňa 27.11.2012 priestupok podľa § 16 ods. 4 Zák. 8/2009 Z.z. bola jej za to uložená pokuta vo výške 20,- €, P. K.. Dňa 20.11.2012 porušila zákon č. 372/1990 Zb. jeho § 22 ods. 1 písm. k/ a bola Mestskou políciou V. napomenutá. Posledný priestupok mal zo dňa 5.6.2012 a porušila zákon č. 372/1990 Zb. jeho § 22 ods. 1 písm. k/ za to jej Mestskou políciou V. bola uložená pokuta vo výške 20,- €. Navyiac ešte bola priestupkovo riešená počas súdneho pojednávania (bližšie popísané vyššie).

V jej prípade súd zistil, že tejto je možné priznať poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. j/ Tr. zák. (viedol pred spáchaním trestného činu riadny život (aj keď poškodenému bola uhradená škoda, podľa názoru súdu mali byť odstránené aj iné škodlivé následky (napr. ospravedlnenie, preto potom súd túto poľahčujúcu okolnosť jej nepriznal podľa § 36 písm. k/ Trestného zákona, čo však nemal žiadny vplyv na ustanovenie § 38 ods. 3 Trestného zákona, na druhej strane súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 Tr. zák.. Vychádzajúc potom z ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona t.j. súd musí prihliadnuť pri určení druhu trestu a jeho výmery na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V ustanovení § 38 ods. 3 sa uvádza, že ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Pri výmere trestu odňatia slobody v trestnej sadzbe § 158 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody až na 1 rok. Súd zobral do úvahy aj všetky skutočnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výmeru ukladaného trestu. Prihliadol na osobné pomery a možnosti nápravy obžalovaného. Súd zobral do úvahy aj ustanovenie § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trestná sadzba znížená na 0 až 8 mesiacov. V tomto prípade je potrebné zdôrazniť aj to, že obžalovaná sa k trestnej činnosti nepriznala. Vychádzajúc potom z vyššie uvedeného je súd toho názoru, že v tomto prípade postačí na jej nápravu aj peňažný trest vo výmere 250,- € uložený jej v zmysle 158, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. V prípade, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený uložil mu potom náhradný trest odňatia slobody na 3 mesiace.

Tak ako to navrhol prokurátor OP Prešov v tejto veci by prichádzal do úvahy aj trest zákazu činnosti, avšak podľa názoru súdu je potrebné zohľadniť všetky okolnosti tohto prípadu. V neprospech obžalovanej svedčí to, že zrazila chodca na prechode pre chodcov. Dopustila sa piatich rôznych priestupkov od roku 2005 do roku 2014, navyše potom ešte jedného počas súdneho konania, čo podľa názoru súdu je možné vyhodnotiť ako v celku disciplinované správanie sa na ceste, keďže medzi jednotlivými priestupkami je aj dlhšie časové obdobie aj niekoľko rokov, čo znamená, že táto obvinená nie vážnejším porušovateľom dopravných predpisov. V jej prospech je možné uviesť, že neprekročila rýchlosť dá sa povedať, že jej rýchlosť bola primeraná a iba nesprávnym vyhodnotením situácie, ale hlavne to, že nepredpokladala, že autá môžu dávať prednosť chodcovi na prechode pre chodcov.

Preto potom súd tejto neuložil trest zákazu činnosti, keďže vzhľadom na vyššie uvedené nie je potrebné na ňu vplývať takýmto trestom.

Na záver súd poukazuje na to, že táto trestná činnosť mohla byť riešená aj iným spôsobom napr. podľa ust. podľa § 216 resp. § 220 Trestného poriadku. K tomu by však museli byť splnené podmienky podľa odsekov 1 písm. a/ týchto paragrafov.

Súd je toho názoru, že takto uložený peňažný trest bude mať priaznivý vplyv na páchatela a ten sa v budúcnosti nedopustí ďalšej trestnej činnosti.

Preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Prešove do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.